

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gyólai Katalin pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - ... jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, ... osztályvezető ügyész által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, ... főtanácsadó által képviselt III.rendű alperes neve (u. o.) III. rendű, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (ügyintéző: dr. Rózsa Erzsébet) által képviselt IV.rendű alperes neve IV. rendű, ... dandártábornok által képviselt V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. évi október hó 9. napján kelt 22.P.24.292/2008/34. számú ítélete ellen a felperes részéről 38. sorszám alatt személyesen benyújtott, 40. sorszám alatt joghatályosan előterjesztett fellebbezés folytán meghozta - tárgyaláson kívül - a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezését részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a IV. rendű alperesnek 5000 (Ötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperest képviselő dr. Gyólai Katalin pártfogó ügyvéd díját teljes egészében az állam viseli. Erről az elsőfokú bíróság értesíti a jogi segítségnyújtó szolgálatot.

A le nem rótt 900.000 (Kilencszázezer) forint összegű fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében személyhez fűződő joga megsértésére hivatkozással az I. rendű alperest 15.000.000 forint, a II. rendű alperest 35.000.000 forint, a III. rendű alperest 50.000.000 forint, a IV. rendű alperest 50.000.000 forint, az V. rendű alperest 50.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 30.000 forint, míg a IV. rendű alperesnek 50.000 forint jogtanácsosi munkadíjat; rendelkezése szerint a le nem rótt 900.000 forint eljárási illetéket az állam viseli. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a lefolytatott bizonyítási eljárás adataira utalással kifejtette: az alperesek a felperessel szemben jogellenes magatartást nem tanúsítottak, őt hátrányos megkülönböztetésben nem részesítették, ezért kártérítő felelősségük nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, annak hatályon kívül helyezését, utóbb - eredeti kérelmét visszavonva -, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az I. és IV. rendű alperesek részére megállapított jogtanácsosi munkadíjak elengedését, rosszabb esetben - jövedelmi helyzetére figyelemmel - annak mérséklését kérte. Fellebbezése indokolásában előadta, hogy a több, mint tíz éven át tartó pereskedés során mindenét elveszítette és egészsége is megromlott. Hivatkozása szerint házastársával összes bevételek 71.375 forint, amit havi 87.969 forint összegű rendszeres kiadás terhel, nagykorú gyermeküktől kapnak havi 20.000-25.000 forint összegű támogatást, így az alperesek javára megítélt perköltséget kifizetni nem tudja. Csatolta saját és házastársa nyugdíjszelvényét, gyógyszerfogyasztásáról szóló kimutatást, a házastársa nevére szóló bérleti szerződést és az egészségi állapotára vonatkozó ORSzSzl szakvéleményt.

A IV. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Érvelése szerint a módosított fellebbezési kérelemben előadottak nem indokolják az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés alapján polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege

a) 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 Ft,

b) 10 millió Ft feletti, de 100 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100.000 Ft,

c) 100 millió Ft-ot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió Ft feletti összeg 1%-a, de legalább 1 millió Ft.

A (6) bekezdés értelmében a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A perbeli jogi képviseletet ellátó ügyvéd - és a Pp. 67. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a jogtanácsos - javára megállapítható díjazást a hivatkozott jogszabályi rendelkezések elsődlegesen a per tárgyának értékéhez kötik. A jogszabály az így megállapítható munkadíj mérséklésére ad lehetőséget a ténylegesen kifejtett képviseleti tevékenységre figyelemmel, arra az esetre, ha az nem áll arányban a képviselő munkavégzésével.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett I. és IV. rendű alperesi képviseletet ellátó jogtanácsosi képviselők munkadíját az előterjesztett 15.000 000 és 50.000.000 forint összegű nem vagyoni kárigényekhez képest igen alacsony összegben, a kárigény 2 illetve 1 ezrelékében határozta meg, azaz jóval a jogszabály szerint megállapítható összeghatár alatt.

A per adataiból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben három tárgyalást tartott, ebből a IV. rendű alperes képviselője valamennyi, az I. rendű alperes képviselője egy tárgyaláson volt jelen, mindketten részletes írásbeli ellenkérelmet terjesztettek elő.

Mindezek alapján, az I. és IV. rendű alperesek képviselői által ténylegesen végzett képviseleti tevékenységre figyelemmel sem volt mód az elsőfokú bíróság által meghatározott munkadíjak mérséklésére. A IV. rendű alperes helytállóan hivatkozott arra is, hogy azt a felperes által előadott jövedelmi és személyi körülmények sem indokolják.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint tárgyaláson kívül bírálva el - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a IV. rendű alperes jogi képviseletével a fellebbezési eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányosan meghatározott fellebbezési eljárási költséget. A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján, a Pp. 259. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében megállapította, hogy felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére teljes egészében az állam köteles. Az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti

fellebbezési eljárási illetéket a felperes költségmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében ugyancsak az állam viseli.

Budapest, 2011. június 15.

. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró